

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de stad. fr. 1-80

Voor den buiten. 1-75

Voor 't vreemde. 2-25

Per maand voor de stad alleen. 38

HET WERK VERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiem den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz.

Prys van een Numm. 10 Cent.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtvry toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27.

Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvoijen met een * geteekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. 5-00 8-53**

Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40

Mechelen, Antwerpen. 5-00 8-53** 11-45 2-20 5 7-40** Mechel.

Lier. 5-00 2-20

Dendermonde. 5-00 7-00 8-53** 11-45 2-20 5-00

Aelst. 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 5-00 7-00 11-45 5-00

Nin., Geerardsh., Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00

Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-50 4-53* 6-35

Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10

Douai, Atracht, Amiens Parys 6-00 9-20* 1-25** 4-40

Kales. 6-00* 9-20 7-10**

Bergen, Quievrain. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00

Manage, Charleroi, Namien. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00

Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-53* 11-45 2-20 5 Thien. 7-40**

Landen. 5-00 8-53* 11-45 2-20

Keulen, Aken. 8-53* 11-45 Aken 7-40*

Glab., Duss., Cref. Ruhrort. 8-53*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45

Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-20 9-00* 10-20 2-50* 5-50

Van Antwerpen naer Gent. 6-50 8-50* 10-50 2-50* 6-00

GENT, ZATERDAG 15 DECEMBER 1860.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

De minister Persigny, die zoo het schynt de rol door de keizer hem opgeleid, met veel behendigheid opvoert, is er in gelukt, met een paar dozynen woorden het fransch volk tot over den kop in de vreugd te wimpelen, en al de borsten door schreeuwen van dankzegginge doen ontploffen. Men is opgetoogen van verrukking voor de man welke aan die geketende natie de palm des vredens, en de muts der vryheid terug brengt. De invloed van die staetman, heeft slag op slag twee groote wonderen voortgebragt: — de gevallen vermindert voor het knikkebollen in de staetskamers, en vergiffenis geschonken aan de drukpers, die door het zeggen van groote waarheden tegen de logen van het keizerryk gezondigd hadden. Begrypt al die edelmoeidigheid, *d'une volonté illustre*! In het parlement, zal het knikkebollen, niet meer eenen plicht van eerste welvoegelykheid zyn; en een vyf-en-twintigtal nieuwsbladen, worden op het voorsel van den minister, alwederom wit gewasschen. Welk eene verandering in het openbaer leven? De keizerlyke dagbladschryvers zwemmen in den zeem tot over de ooren; de poëten zingen en het volk mag: *Te Deum Laudamus* zingen (1), want de blydschap is groot!

En waerachtig, het is een deftig tafereel! Verwonderend moet men zeggen, als dit van een mensch! die gelyk Jupiter, met een oogslag de wereld doet bewegen; die al die afleidings draden in handen houdt, welke aan den kop en aan de beenen van vyf en dertig millioenen zielen, vast zyn, en die groote menigte door eene enkele drukking met den voet, even gelyk marionetten in opschudding te brengen? Ziet gy, al die spioenen, die betaelde klakkers, die gunstelingen, die sabelmannen, die solicitors van vette plaatsen? Ziet gy daerachter die simpele die in den vreden gelooven? Ziet gy dat geleurd volk vermenkt, door het lood en inlommen! Ziet gy dat ai een eene koorde vast? Welnu, past op de keizer gaetspelen! — Wel! wat moeten zy plesier hebben! Wat moeten zy lachen als zy te saem zyn, en buiten alle oogen, in het geheim van 't kabinet, al die loensche piketteryen voorbereiden? Hoe moeten zy met dat domme volk den spot dryven? Waerlyk het schynt my nog dat ik die bandieten van Kalaber in hunne geheime grot, poetsen en figuren zie maken, met de toilet aen, van de eene of de ander Ladie, die men op de baen ontfutseld heeft.

Is de keizerlyke staetkunde ons nog niet genoeg klaer? Zien wy den weg niet genoeg open maken, langs waer de keizer tot een onveranderlyk doel henen wilt; en moeten al die varianten welke in dit ontzaglyk spel voorkomen, en er toe berekend zyn, op den gang van het bonapartismus, ons eenen oogenblik in twyfel brengen? Wat hebben wy dan, aen al de lessen gewonnen, door deze heerszuchtige familie, aen de wereld gegeven?

Het keizerryk is immers den vreden? Achter de oorlog

(1) Het Werkverbond ga nu ook wel Latyn spreken ziede; De Stad Gent doet het wel.

in de Krim twyffelde Vrankryk aen die dry vermaerde woordekens, en gelyk by mirakel werden de gemoederen, die ongerust waren, tot bedaerdheid en rust gebragt; want de keizer liet een program voor een schitterende toekomst van voorspoed en welvaart, in de wereld vliegen! Hy zou dit mael een tydvak van vreden inhuldigen, dat verbazend zou wezen. Hy zou groote wegen maken, kanalen graven, handel en nyverheid uitbreiden, de wetten hervormen, de finantien regelen, en over alles zyne keizerlyke gratie werpen! De klokken begonnen te luiden; de journalen triomf te schreeuwen, en daer zweeg men. Dat wist hy wel de keizer, want slim is hy, door en door.

De tooneelen van Itaelje wachtten niet lang van al die schoone beloften in den wind te slaen; men was bedrogen — als de keizers bedriegen kunnen! — Het keizerryk was nog de vreden niet. Er was aen de keizer een enkel idee gekomen en hoe groot en schoon het keizerlyke program was; kon het toch tegen dit idee niet opwegen. Dus, achter gesteuvelde te hebben dat er de stukken afvlogen, kwam overhoeds gelyk een bombe, de vrede van Villafranca tuschen de verstomde massa nedervallen. Het was nu eens voor goed gedaen, de brieven begonnen: aen myn vriend Persigny — en nu was het zeker eens en voor goed dat Vrankryk, by gevolg Europa, aen die zalige rust ging genieten, welke hy weer voor de grootheid van Vrankryk droomde.

Welnu sints dien tyd is de rust niet gekomen; de geheime kuiperyen zyn onafgebroken voortgegaen; de oorlog is onvermydelyk. Garibaldi heeft de permissie van het luid op te zeggen; doch er moet een oogenblik van verpoozing zyn, en om de geesten tot het geloof in den vreden, een weinig te kunnen overbrengen, moet er alweer eene variante in het spel gebragt worden. Zoo dan het programma? Is versleten. De eigenhandige brieven? Versleten. De rol van Persigny, alleen is nieuw!... Zy wordt goed gespeeld en vind veel byval; maer 't zal schoop zyn! Franschen maekt u vel gereed!

Alle dagen verzwart het onweder dat met het voorjaar dreigt uit te bersten. Het verbidden, is in de magt niet meer, noch van koningen, noch keizers, want de *cratère* is diep, de drukking geweldig en onontwyfeld zal de ontploffing door gansch Europa gevoeld worden. Hongarien is het tooneel der nieuwe moorderyen, zoo het schynt zouden Victor-Emmanuel en Garibaldi, bevoorreedigd door de hongarsche omwenteling, Venetie noch langs de zee, noch langs het land aanvallen. Het zou in Hongary zyn, dat zy de overwinning, van gansch Itaelje zouden verwezentlyken.

Wanneer men denkt aen al het bloed dat er alwêr uit de aderen der kinderen van het volk gaet vloeijen, en dat, in den naam van volk en vryheid, waermêe die schuldige Grooten al hunne misdaden oversluijeren; wanneer men denkt dat al die slagtoffers tegen elkander op gaen stroomen, en het staal in elkanders borst gaen dringen, zonder zich ooit gezien te hebben, maer enkel om den wil van een anderen mensch. — Is het een mensch? — als men zich die ysselyke tooneelen voor oogen stelt, men siddert!

De ware volksvryheid! waer voor wy den laetsten polstslag, van ons hart zouden geven, ligt onder het geweld begraven. Een bende, heeft het overhand! de logen heerscht! en het regt moet zwyegeu! 'T is onze schuld!

Volks-Onderwys.

De redevoering, welke wy de verledene week, over de opening der boekzael van de Wevers-Maetschappy, ontvangen hebben, handelt te regt geheel en al over het volks-onderwys.

Alle dagelyksche kwestien, ter zyde: — die van den loop, van de drukking, van de vernedering als werker, als man en vader — moet hy, die de wezentlyke toekomst van het werk behartigt, met geluk te gemoet zien, dat de werkende standen uit het feit van een zedelyk onderwys, het erfdeel mogten genieten waertoe de Hemel, hen geschapen heeft. Het volks-onderwys moet hun hunne regten aenleeren, waarvan een bedriegelyk maetschappelyk stelsel, hun sints zoo veel eenwen verstooten heeft. Het moet hen den eerbied voor zich zelven inboezemen; hunne waerde als mensch leeren kennen, en in huu hart, de strekking doen geboren worden, om slechts dat gene na te gaen, dat goed, dat deugdzaam, dat schoon en groot is! dat de ziel veredeld en het zedelyk leven staet; dat alle menschen tot de vriendschap aenpoort, en de verschillige standen samensmelt om niets anders te zyn, als nuttige leden in het samenleven, die zich onderling verhelpen en ondersteunen.

Het onderwys voor de volksklas, is dus den hefboom die de oude wereld uit zyne versleten pan zal heffen, en hem een andere, meer juiste en meer regtveerdige rigting zal geven; doch men moet vooral goed inzien en er een oog op openhouden, dat de prikkel van dit volks-onderwys uit het volk zelf kome; dat er geene mannen achter schuilen, die slechts met de woorden spelen en met die verleidende schreeuw, die zoo aengenaem het gehoor streelt en zoo diep in het hart der verdrukte massa dringt, alleen hoog opgaen, om er eene ontydige vrucht van te trekken, onbestand tegen het onweder, waeraen die vrucht het hoofd nog zal te bieden hebben en gevolgentlyk niet stevig genoeg om aen het nut te beantwoorden, welke wy er allen van te verwachten hebben.

De werker is nog altyd beziel van dien oude vlaemschen aert; hy is vrymoedig en regtzinnig in het doel dat hy nagaet, en te weinig, met die bedorvene wereld ryk in bedrogmiddelen, in aenraking, om een kloeken kant te bieden tegen de indringende taal van sommige uitzendelingen, is hy ligtelyk misleid, en van den echten weg afgeweiderd, alwaer het welslagen van al zyn poogen moet bekroond worden. Er is voorzigtigheid noodig en ware meening in de zaak die wy voorstaen, om die valstrekken te vermyden.

Willen wy uit het volks-onderwys dat onzen schild en ons wapen is voor de toekomst, al het nut trekken om het grondbeginsel van regtveerdigheid moet te verheerlyken, en het geweld en de logen, die heden den scepter voeren, in alle hunne schuilhoeken met voordeel te aantasten, vragen wy geene middelen buiten de maetschappyen; hangen wy noch aen beloften, noch loftuigingen of bescherming, die verbintenissen na zich slepen, en laten wy ons vooral toe-

leggen op het kennen der mannen, die in het duister zich als raadgevers opdoen, om de slagen af te weren dergenen die hunne geheime inzichten weten by den draed te nemen en het masker af te rukken die het geraemte der valscheit dekt.

De maatschappijen moeten op zich zelve steunen, en op hunne eigene schatten dansen; zy moeten vry en onafhankelijk blyven van allen invloed van personen of daden, en de leus van: *hou ende trouw*, door vriendschap en eendragt, door eene goede verstandhouding, om te samen te streven naer het geen wy beoogen, gestand doen. Wy kunnen veel, magtig veel, wanneer wy op onzen eigen grond bouwen! vreemde en verdokkenen invloed kan niets dan ons verzwakken.

Wy moeten ook uit het oog niet verliezen dat naest, het gewichtig punt van het volks-onderwys, welke slechts trapsgewyze kan gebeuren, wil het vaste gronde aanleggen, dat zeggen wy, naest dit punt de dringende kwestie daer staet van het leven: de buik moet gevoed zyn, wilt de kop kunnen werken. Het gemis aen noodwendigheden, sleept de verlamming achter zich; het verdooft in den mensch alle zedelyke begeerten: die natuerlyke neiging der ziel, zonder welke wy enkel een gefaconneerden hoop stof zyn, die lafhartig en gelaten het dienstbare werktuig der onregtveerdige driften en begeerten der baetzucht zyn, ja, van hen die op onze armen wegen en voor een ontoereikenden loon, eene groote som van arbeid vereischen.

Het begin der werkmans-vereenigingen, was een alarmkreet tegen de altyd aangroeiende schraatzucht der meesters: De overlast van armoede geeft somtyds een dier wanhoopende schreeuwen, die in de menigte begrepen worden. Die schreeuw, die schreeuw van honger, is den grondzuil der werkmans-vereenigingen; van daer de vermaegschapping, de verwisseling der gedachten; de zucht na onderwys en de strekking om dit onderwys te verwezentlyken.

Looghene wy dan ons beginsel niet: Een stoffelyk doel is den eersten trap geweest van het zedelyk bestaan, waertoe wy streven.

Volherden wy dus op de reis, om dwars door de duisternis tot het licht te komen; maer dragen wy eene kroet mede om onder wege peisteren!

Eerbied Voor de Wetten.

De werklieden die de gepasseerde week by den heer Lamotte, op de Muide, het werk verlaten hebben, voor aftrok of vermindering op den overeengekomen loon, zyn deze week, by den politie commissaris van de 3de sekte geroepen. — Waerom? Dit is voorzeker eene dwaling of een misverstaen? Ons denkens zou het Mynheer Lamotte zyn die een dusdanig bevel zou kunnen ontvangen; doch wy gelooven het eene en het andere onnoodig.

HET VREESELYKSTE UER MYNS LEVENS.

Uit het leven van een matroos.

Ge weet, wy matroozen, zyn even trotsch op het snel zeilen van ons schip, als de knecht op de vlugheid van de peerden van zyn meester, die hy tegen andere laet harddraven, op het gevaer af, dat ze hals en beenen breken.

We waren op een goeden dag op den Mississippi — den breedsten stroom van geheel Noord-Amerika, waarop honderde stoombooten bestendig op en neer varen, toen we voor ons uit een bekende boot in 't gezicht kregen. « Op, luije honden! » riep de kapitein van ons schip ons toe; « ziet ge daer niet die lamdijge boot voor ons aansukkelen? En gy staet en steekt geen vinger uit! Vluc opgestoot en gestoomd wat de machine houden kan, of 'k mag lyden, dat ge de... »

Hoera, dat was water op onzen molen. 't Was dadelyk overal. We schoven een groot teer in 't stookgat van den stoomketel, en gehadt den brand moeten zien, toen dat vuertje aen den gang kwam. Hoog sloegen de vlammen, als lange tongen, den schoorsteen uit, en de stoom siste in den buik des ketels, dat de yzeren banden trilden en beefden. Hoera, dat was een pret! De machine arbeide dat het yzer rookte, en de raderen zweepten het gele water, dat het schuim over het dek spatte. Onze geheele boot raakte in schudding, de planken kreunden en kraakten, en ieder oogenblik moesten we denken: « Daer gaen we! Daer barst de ketel en vliegen we in de lucht! »

Maer neen, 't goede schip hield zich dapper, vloog als razend voort, en geen half uer later stoven we onzen luijen voerman voorby, die nu vloekend en brommend achter ons aanklotste. Wy riepen hoera en zwaaiden de mutsen in de lucht. Op 't zelfde oogenblik kwam daer echter een knal, dat als daverde en dreunde. 't Was of de donder by ons ingeslagen was. De sledende damp spatte hoog op en kokend water stroomde over het dek, zoodat we de voeten niet wisten te bergen. De ketel had een lek gekregen, gelukkig nog al geen heel groot, had de zware, eiken balken losgelaten, en een arm dik, als uit een brandspruit, sloeg damp en water er uit. Terstond werd het vuur geloofd en de stoom uitgelaten.

Het verschil tusschen M. Lamotte en zyne werklieden, is juist dit zelfde welke overal bestaat tusschen het geding van den prys en den koop, en van daer weggaende zou men dan ook al de genen die een koopwaer bedingen, zonder die aen te koopen, op het politie bureel moeten ontbieden: wy zien niet nothans dat de stadspolitie daer in iets te zien heeft.

Verder kan het ook geen kwestie van regt zyn, bepaeld by het Strafwetboek, mits zy van den kant der werklieden geene overtreding daer stelt, en by gevolg geen karakter van samenspanning oplevert.

De vastgestelde loon tusschen de nyveraer en den werkmans gesloten, is de wederzydsche overeenkomst, voormeld by art. 7 van het koninglyk besluit van 10 november 1845.

Het art. 12 van zelfde besluit, luidt als volgt:

« Indien het gebeurt, dat de gast gedwongen zy weg te gaen omdat men hem werk, of zynen loon weigert, dan worden hem zyn werkboekje en zyn verlof behandigd; » zelfs wanneer hy de verschotten die hem gedaen zyn, niet heeft wedergegeven; in dit geval heeft de heer nogtans het » regt de schuld op het dienstboekje te vermelden. »

De nyveraer voormeld, weigert den bepaelden loon, dus de werklieden zyn niet verplicht van voort te werken, dus men moet hen het werkboekje en het verlof af leveren; en wanneer nu de meester zonder wettige redenen het dienstboekje of het verlof weigert af te leveren, zal er tegen hem geprocedeerd worden voor den Raed der Werkregters??? of voor het vrederegert, en de schade en intresten zullen als 't plaats geeft, onmiddelyk betaeld worden, volgens art. 11, altyd van het zelfde besluit.

Daar is nu eenvoudig, het gene de koning geteekend heeft. Zoo dan, laet ons eens het handteeken des konings eerbiedigen; dit zal waerachtig een zeer schoon voorbeeld zyn voor een ieder, weerdig van het land en van de mannen die zoo zorgvuldig en zoo regtveerdig, tusschen meester en knecht de wederzydsche belangen hebben weten te waerborgen.

Werktuigmakery.

Het geen waer in, de maatschappy der werktuigmakers groot belang zou dienen te stellen, wy hebben het nog gezegd, is de regeling van het werk, in de nyverheids-gestichten van katoen en vlas, en alle andere, voor wat hun bedryf aengaet. Wy zien niet waerom het noodig is dat de werktuigmakers, ajusteurs, draaijers, en zoo voorts, deel maken van het personeel eener fabriek, alwaar zy in drie a vier vakken moeten geoeffend zyn om eenen dagloon van 25 cent. per uer te winnen; dan nog met den draegboom spelen, en den hovenier helpen op het land, mostaerd smyten! vuermaker en schouwvagers spelen, en uit de orders van madame de holleblokken van Kato, het onder-meisse en Euphrasie het

Daer zaten we nu. Evenwel, daerom geen moed verloren. Er waren wel onder 't volk, die zich deerlyk gebrand hadden; doch dat zou wel weer genezen en onze haen kraaide victorie toch.

We legden aen den oever aen en onze smid begon den leeg gepompten ketel te lappen. Daertoe maakte hy een groote yzeren klep, op zyn los en klom er in. Terwyl hy zoo hamerde en vylke, gingen wy aen wal, om een hartstekigje te nemen. Onze kapitein had eene flesch of wat rum in 't gelag gegeven, we tasten toe en nu, ge weet wel, hoe dat een matroos smackt, vooral by zulk nat koud weer, als we dien dag hadden.

Tegen den avond werd myn hoofd zoo wat zwaer en in kroop naer 't schip, om daer uit te slapen en schuil tegen den regen te zoeken. 't Was er doolstil. De smid was met zyn werk klaer gekomen; alleen de houten planken waren nog niet vastgespykerd. In de donkerheid strompelde ik daerover, viel en daer ik juist met den uitgestreken arm in het hoog openstaende klipgat van den ketel kwam, sloeg ik met het voorhoofd met geweld tegen het harde yzer aen. Ik wilde my weer oprigten, toen my uit den ketel een regt warme lucht tegensloeg. Wacht dacht ik, dat is een goede slaepsteed. Ik kroop in den ketel ging daer op myn gemak liggen en stilde het bloed, dat uit myne wonde liep. Dus doende werd het my op eens flauw en wee om 't hert, van den rhum of van den val, dat weet ik niet; doch om 't even, ik sliep in, en lag in eene appelflauwte. Ik weet enkel dat ik zwaer droomde. En wat droomde ik? — Brr, de hairen ryzen my nog te berge, als ik er aen denk. 'k Verbeelde my dat men de klep aen den ketel toesmeedde en water inpompte. Ik wou schreeuwen, maer kon niet. Ik hoorde de matroozen boven myn hoofd loopen en met ketens rammelen. Hoelang ik zoo droomde, dat weet ik niet; maer 't was eene halve eeuwigeid. Op eens werd ik wakker. Ik rigt my op, maer tuimelde ook even spoedig weer achterover, daer ik met myn hoofd ergens tegen was aangestooten. Ik tast in 't rond; want alles om my heen was pikdonker. Daer hoor ik waterplassen. De pomp kraakt; ik hoor, hoe zwaart blokken hout in den vuurheerd geworpen worden en veel aen he trillen van het yzer onder my, dat de vlam begint te werken. Hemelsche goedheid, wat een ontwaken! Ik stak in een yzeren doodkist. De ketel onder my werd heet; het water, dat om myne

boven-meisse te arrangeren en er leerkens op te nagelen. Dat kan men geen werkmans noemen; dat zyn dienstboden, jagthouden, al wat men wilt, want den eerbied voor zich zelve moet er by verloren worden.

Dan nog als zy voor madame niets te verrigten hebben, als zy, aen het werk mogen blyven, zyn zy niet de slaef van de fabriek? Hebben zy geene vyf-en-twintig meesters aen wie zy moeten gehoorzamen? En zoo veel spioens, die zy moeten in de oogen zien, op dat zy, aen deze, de gelegendheid niet verschaffen van het een of het ander op hunne rekening uit te vinden, en de meesters de ooren vol te blazen, met dingen die niet bestaan. Moeten zy niet verdragen dat een sukkelaer van eene *Meestergast*, in de smis hamers en vylen komt nemen, waer voor zy, werkmannen, te verantwoord worden hebben, en die men aen deze gebroken terug brengt; ja, dat hy, de mecanicien wilt spelen, en blasbalk en beetels verbrand, zonder dat zy er iet mogen tegen in brengen: voor hem die werker is, dat kan niet geestig zyn.

De maatschappy der werktuigmakers, zou hierin ernstig moeten te werk gaen, en zonder dwang of bevelen, maer wel door aen een ieder te doen begrypen, dat hunne plaats op de ateliers van konstruktie is; dat zy enkel langs dien kant voor hun werk konnen betaeld worden: de draaijer voor te draaijen, de smeder voor te smeden. En dat de genen die voor het werk der fabrieken bestemd zyn, om er even als nu een gestadig werk te verrigten, naest eenen ordentelyken dagloon, in hunne bezigheden; al die tribulationen, niet meer ontmoeten.

Vereeniging der Meesterknechten.

Toen wy van eene vereeniging van meesterknechten hoorden, wy dachten inder waerheid, — zoodom zyn wy — dat eene edel doel mede bemoeid was; dat zy slechts uit dit oogpunt zich vereenigde om die genen by te springen welke zouden in het lyden zyn. Wy vernemen dat het heel anders is, en wy vragen of het geen wy vernemen echt is; namelyk deze: het doel der vereeniging zou daer in bestaan, van eene kas te maken, ten einde het *Werkverbond* met advokaten en tribunalen, deurwaerders en avoués, op den nek te springen, wanneer er eenigzins kans zou aen te geven zyn. Die brave lieden!! hoe zeer hebben zy onze genegenheid! maer, waerom sparen? waerom zich den last opleggen van eene kas te maken? De meesters, hunne bazen, ontbreken geene duizende, en als het pas geeft, er zullen geene ooden te kort blyven. Zy willen wel wat dingen op den loon... maer dat is iets anders. — Het geen ons het meest er in verwonderd, is, van in die combinatie juist zulke mannen aentetreffen, die voor de, doorous aengehaelde misbruiken, het meest vatbaer zyn.

Wy zullen niet verder gaen: afwachten en nazien! 't is genoeg.

voeten spoelde, begon te dampen. Ik roep en schreeuw, beuk en bons als razend met de vuisten op de wanden van den ketel, doch geen mensch hoort my. — « Op, gestoot! Flinks opgestoot! » roept binten de kapitein. Dat moet ik hooren, en my hoort geen sterveling. De hitte in de hel kan niet erger zyn, dan die ik daer in den ketel doorstond. Verbranden! Hu, myne tanden klapperden, doch ook maer een oogenblik, want toen vatte ik weer moed. « Hier of op den bodem der zee; dat is 't zelfde, dacht ik; » maer eerst wil ik alles beproeven, zooals 't een braef matroos past. »

Terwyl ik zoo in den ketel omkroop — hy was by de twintig voet lang, stiet ik ergens tegen aen. Ik taste er naer en — ha, 't was of ik een schat had gevonden — een hamer, de grooten houten hamer was 't dien de smid daer had laten liggen. Heidi, wat rammelde ik tegen den wand, Juist echter haelden ze de ankerkettingen op en, door 't rammelen daervan, hoorden ze my niet.

Nu viel my iets beters in. Ik had een yzeren nagel in myn zak. Dien zette ik in een van de voegen, en toen met den hamer er op, zoodat het scherpe ding reeds met den vyfden slag een gat boorde. Water en stoom sisten er door naer buiten.

Zie zoo, dat zullen ze toch zien, dacht ik. Maer neen; reeds waren de balken er voor geslagen en daer moest het water eerst doorsypelen. Evenwel, het duerde niet lang, of daer klonk het: « Donder, de ketel heeft alweer lekkaedje. »

Nu kraekten de banden, die de timmerman losrukte; nu kwam de smid met den hamer, om het gat te stoppen; nu... kyk hier, hier zie je 't stompje van myn vinger! die was eens frisch en gezond en hy werd myn redder — myn vinger stak ik door het gat. Ze kregen buiten een schrik op 't lyf, toen de smid hem met zyn hamer tot moes had geslagen en 't bloed sissend by den ketel neerliep. Met een echter hoorde ik ook roepen: « Halt, in Gods naem, halt! Vuer uit. Koud water ingepompt! »

De banden kraekten weer, de klep van den ketel werd met breekyzers opengebrouwen, — verder weet ik van niets.

Toen ik weer bykwam, lag ik op myn matras. De scheepsdokter zat by my en hield my, toen 'k de oogen opsloeg, een glassuikerwater voor. Dat smaekte!

Eene plaets open voor Komies van Spinnery.

KLUGTSPEL IN EEN BEDRYF.

Een jongeling K. van by de 23 jaren, biedt zich aan in een nyverheids gesticht om dit zoo belangryk ambt te vervullen.

Eenig tooneel.

De jongeling K. — Goede dag mynheer!

De Fabrikant. (Buigt stilzwygend het hoofd van zeven millimeters — *quart de pouce*, engelsche maat.)

K. — Mynheer, ik lees in den journal, dat eene plaets van kommies.... — (Hy stuipt zich tot aan den grond.)

De Fabr. — Ja ik heb iemand noodig — van waer zyt gy?

K. — Van Gent.

F. — Van Gent,.... van Gent,.... dat beteekent niet veel, doch laet zien, wat kunt gy?...

K. — Al wat er toe noodig is om de plaets te bekleeden...

F. — Dat is hoog gesproken. Kunt gy lezen en schryven?

— Ja. — Fransch en Vlaemsch. Wacht!... Vlaemsch! Vlaemsch weten. Welnu, ja kunt gy Fransch en Vlaemsch?

— Ja. — Engelsch? — Ja. — En ik wil ook iemand die Duitsch kan spreken en schryven als 't noodig is. Kunt gy Duitsch? — Ja. — Kunt gy cyferen? — Ja. — Den

alcèbere? — Ja, tot den derden onbekende.

De Fabr. (Met verwondering). — Gy zyt een kneukel! Onbekenden! Ik spreek u van geen onbekenden! Ik vraag of gy den *alcèbere* kent? — Ja. — Kunt gy teekenen? —

Ja. — Plans maken? — Ja. — Kunt gy facturen kopieëren? — Ik denk het wel. — Etikets op het goed plakken? —

Ik zal het leeren. — Het werkvolk spioeneren? — Hein! — Myne kinderen naer school leiden? — Ik zal probeeren.

— Een handeken toesteken aan de presse? — Dat is niet moeijelyk! — Kunt gy amballeren? — Neen! — Hola! Dat is de knoop. Ik moet iemand hebben die er een weinig kan by amballeren! — En hoe veel zou ik dan kunnen winnen?

— Drommels! ik zou u rykelyk betalen, voor den beginnen 200 fr. 's jaers, en verder, wy zouden zien!

De Jongeling. — Dat gy er nog iet by deedet Mynheer, ik zou u mynen knecht zenden. Ik wenscht u, mynheer! — De fabrikant buigt alweer het hoofd van zeven millimeters, en de deur valt toe... *Sulut!*

OMZENDBRIEF.

Wie is het, die goedkoop wilt gediend zyn, met spyt betaelt, en altyd wel, wilt betaeld worden? Is het niet de meester?

Wie is het, die altyd wel moet betalen, en altyd slecht betaeld wordt? Is het niet de werkman?

Kan het samen staen dat, de werker die niet kan betalen, altyd wel moet betalen, en dat de meester, die wel kan betalen, altyd slecht, somtyds niet betaelt?

Maer als ik, werkman, meer moet betalen, als dat ik betaeld worde, moet ik my niet verarmen? En als de meester het werk te weinig betaelt, en nogtans duer verkoopt, moet hy zich niet altyd verriken? En als hy zich in dier mate verrikt, is het niet een teeken dat hy onzen arbeid afkoopt aan te leegen prys, en in het voortverkoop en groote pryzen er weet van in te trekken?

De meester betaelt my eenen loon, ontoereikend voor het geen ik moet verteeeren, en in verwisseling, lever ik hem eenen arbeid, ver over in waarde van prys, als hetgeen hy er voor betaelt! Is dat eenen natuerlyken staet van zaken? Moet op die wyze, al wat werkman is niet leeger om leeger dalen in rampen en ellende? Moet al wat meester is niet altyd hooger om hooger klemmen, in pracht en wilde?

Wie is het, die eenen dergelyken toestand wil bewaren? Is het niet de meester? Wie is het, die alle zedelyke poogingen in het werk moet stellen om die te wyzigten? Is het niet de werkman? Als de meester voor zich zelven zorgt, moet de werkman het minder doen dan hy?

En al de genen die de werker, hierin tegen gaen, wie zyn zy? Konnen het anderen zyn, als aenhangers, slaven en betaelde mannen der meesters? En al de genen die den werker regtzinnig verhelpen, om tot een redelyk bestaen tegeraken, wie zyn zy! Konnen het anderen zyn dan echte en ware volksmannen, die niets betrachten voor zich zelven, veel moeijelykheden te doorworstelen hebben, en doch kloek in het harnas blyven.

En als die verkleefde aenhangers der meesters er mogen in gelukken, den werkman, tegen zyne regtzinnige leiders aan te voeren en optehitsen, wie zullen er by winnen? Zullen het niet de meesters zyn? En wie zal er by lyden? Zal het niet de werkman zyn? En als zulke mannen zich in eene maetschappy vormen, welke moet noodzakelyk, hun doel zyn? Moet het niet zyn om den invloed der werkmans-vereenigingen tegen te werken, en aldus de meesters te versterken in den stryd van den loon tusssen deze en de werkman?

En tegen wie moeten zy zich rigten, om de werkmans-

vereenigingen die gevoelige slagen toe te brengen, en ze op hunne grondvesten te doen waggelen? Is het niet tegen die genen die met het woord en de daed de kloekste pilaren des tempels zyn? En op wie moeten zy werken om er toe te geraken? Is het niet op de zwaksten? Wie zyn er de zwaksten? Zyn het niet de onnoozelen? Wie zyn er de kloeksten? Zyn het niet de verstandigen? Rond wie moet gy u samen scharen? Rond deze laesten! Waerom? Omdat wy er zouden toekomen van te doen gelyk de meesters, dat is te zeggen ons wel te doen betalen.

Welnu, werklieden, de meesters hebben eene lyfwacht gekregen, met naem: het korps der soldeniers van het vergulde kalf! Al mannen van zes voet en half. Zy zyn reeds met 16 en zyn zeer gevaerlyk als zy aen... tafel zitten. Wees dan op uwe hoede!

Om verder over de zaken van het werk te verhandelen, zal er maendag om 7 uren des avonds eene meeting plaets hebben, voor al de maetschappyn, in het lokaal op St. Pieters-Vrouwstraet: *De Eendragt*, wy verhopende dat de werkers hunnen pligt zullen doen en aen de vergadering zullen beantwoorden. De oogenblik vereischt, de belangen van ons allen gebieden het.

Wy ontvangen te laet om opgenomen te worden eenen brief van wege de mekaniekmakers, loopende op de vooringenomheid van sommige nyveraers, tegen het werk der landgenooten, en ten voordeele van het vreemde. In het toekomende nummer zullen wy er over handelen.

De raed der Werkregters.

En wat antwoordde de voorzitter van den raed der Wyzen? Ja! wat antwoordet hy? De zaak nogtans, was zeer eenvoudig. Er was in te zien of mynheer de fabrikant Vanden Broeken — in het fransch, *mosieu, le fabricant des culottes*! — moest veroordeeld worden volgens het oud regt of het *nieuwe*!.. Het oud regt, bestaat daer in, van Monsieu le fabricant des culottes — in het vlaemsch, mynheer de fabrikant Vanden Broeken — te laten doen en geworden gelyk het hem aengenaem is. — Zoodan wat gebeurd er nu, of wat is er gebeurd by Monsieu des culottes? Zyn er alweer eenige dooden in dat voorgeborgte van d'euwigheid? Is er alweer eene doombuis gesprongen of een kind rond de assen verpletterd? Neen, de schaduwen der ongelukkige slagtoffers zullen dit mael voor zyne poort niet dansen; dit mael zullen zy in de stilte des nachts, hem in het oor niet vezelen en zeggen: Schuldige ryke! weet gy niet dat ik voor myn vader moest werken? Neen; hy sluimere gerust op dons en pluimen, dit mael zal hy uit zynen slaep door dit geschreeuw van het geweten, niet ontwaekt worden? Gister met de dooden! heden met de levenden! Zoo gaet het by Mosieu.

Mosieu heeft de werklieden dit mael by de ziel niet genomen, maer wel by het lyf. Ja, en dat nog met eene fynheid, die laet zien hoe ver mosieu, het zou kunnen brengen, indien hy geen fabrikant ware. Gister nog was een ieder aen het werk, en de week ten einde zynde, men rekende voor des anderdays wat men van winst te ontvangen had. Dat stond een ieder vry, doch men rekende zonder Mosieu, die van aert, misschien een weinig Bonapartist, in zynen breeden kop, eenen coup d'etat op den loon, voorbereidde. Des avonds dan, na dat de stem van het stoomtuig had gezweegen, en dat de duisternis in het werkhuis, hare heerschappy had hernomen, ging er ergens eene deur open, eene geheimzinnige persoonaedjen, zich met verdubbelde stappen tot het werkhuis rigtende, greep het tarief, rukt het van den muur en verdween.

Des anderdaegs morgens al vroeg, ging de poort open, om eenige ambachtslieden binnen te laten, en met hen slop er een wever binnen, die bedokken naer zyn getouw liep, om den riem er op te leggen, en gereed te zyn als het stoomtuig zou beginnen zingen. Eensklaps hoort hy iemand loopen... wie is dat? hy ziet, en wordt een man gewaar die verlegen van gezien, te zyn, gelyk een misdadigen het tarief op zyne plaets terug brengt, alwaar men het genomen had.

Waerom is het tarief weggenomen? vroeg zich de werkman en hy ging het nazien; maer hoe stond hy te gapen? Al de pryzen waren verminderd van 15, 25, 35 tot 40 centimen in gevolgen de kwaliteit; zynde voor de tien kwaarten breedte, een verlies van fr. 2-40 c. op de 14 dagen en voor de andere soorten, in de zelfde proportie, het zelfde verlies.

Men begrypt fr. 1-20 c. in de week, juist de huishuer? Het geheim brak open ende popen waren aen 't springen. Men vroeg aen Monsieu, en waerom en waer voor? en Monsieu, antwoordde. Wat antwoordet hy? Monsieu, is een man van *grootte knappasiteit*!! dus hy antwoordde al het eene en het andere, zoo wel, dat de werklieden verpligt waren van hem stelligte vragen, — naer dat Monsieu gewoonlyk, nog al geestig is — of het somtyds geene farce was die hy hun spelen wilde. Dan sprak hy, met eene grove stem! —

Monsieu! moet effekt maken! — en naer hetgene, dat uit dien hollen kop kwam, verstonden de werklieden, dat de schiet-spoel, zich moogt houden liggen en dat Mosieu, die het met den kop niet altyd eens is, ditmael zyn laetste woord had gesproken: De aanslag op den loon was gedaen, en bleef zoo.

Wat zullen zy nu doen, die werklieden! 't is gemakkelyk, zy wenden zich tot den Raed der Wyzen en het regt zal niet lang wachten van hen te volgen. Dus zy zyn daer en de regters zyn daer ook: zy zyn daer al te samen. Men komt tot uitleggingen, bedenkingen, overwegingen, over Mosieu, over het tarief, over de stukken kaliko, de lengde de breedte enkel of dobbel.

De wyzen doen zich goed inlichten, want het nakomelingschap moet hunne verheerlicheid bewonderen! En als zy nu alles goed wisten op welke eene wyze Mosieu, le fabricant, des culottes, deze werklieden de fr. 2-40 centimen op de 14 dagen wildet afdingen, en dat zy de overtuiging hadden dat, Mosieu hen niet voorop, 14 dagen er van verwittigd had, gelyk het zou betamen, hebben zy Mosieu voor de barre doen komen; maer Mosieu is niet gekomen, de wyzen moogten het kwalyk of wel afnemen; doch Monsieu heeft geschreven. Wat heeft hy geschreven? de raed kon er maer slecht uitkomen; naeral het was ook onnoodig. De wyzen hebben een doorzigt in alle kwestien dat superbe, dat magnifiek is, en dus beslisten zy, dat Mosieu door het *oude* regt zou veroordeeld worden, dat is te zeggen dat mosieu meester was van te doen wat hy begeerde! En zeggen dat zulke mannen niet gedekoreerd zyn! Waeraen denken zy toch in Brussel?

EEN RECEPT OM NAER DEN BREZIEL TE GAEN.

VERVOLG EN SLOT.

En Nogheer, Jozef-François, die volop in gang was met in zich zelven zyne zaak te pleiten en de endekens aen een te knopen, lyk de gentsche wyven zeggen, om te zien langs welke kant hy er van tusschen zou springen — want Nogheer, was gevangen — ging voort en zei:

Ten eersten: Het is vast dat M. José Antonio de Mendonza, baron van Jaragna, aen het geen er in myn aktjen staet neergeschreven, niet volkomen heeft. Gelyk men ziet by art. 2 dat zegt: « Mynheer José Antonio de... enz., baron van enz., verpligt zich van zynen kant, *a compter*, aen my, Nogheer, de reis met tweede klas van Gent naer Maccio vooreerst en van Maccio, naer Gent, by het eindigen van onze overeenkomst, » zoo dan die reis kan wel betaeld zyn geweest, van Antwerpen naer Londen, mits de bootskapitein my niets gevraagd heeft, maer zy is niet betaeld om van Londen naer Maccio over te stevenen, mits ik des anderen dags, al reeds 10 franken moest tellen; en, als ik dit aen den kapitein deed opmerken, begon hy te grimmen, als of hy wilde zeggen: Arme Piet, wat laet gy u wysmaken! Mynheer José Antonio stelde my, dien ten gevolge, in de onmogelykheid de reis voor te zetten, mits ik alle dagen geene 10 franken kon geven, zynde voor 30 dagen, 300 frantjens — legde my daer, maer ik moet ze bezitten. — De overeenkomst is dus van regtswege verbroken, en het staet my derhalve vry, van de kans niet te wagen, al kon ik het.

Maer laten wy dat eens nader bekyken. Welke zyn de redenen — dat schynt my nu nog al aerdig — welke zyn de redenen, dat mynheer José... enz., de reis betaeld van Belgie naer Londen, en verder, niets? Heeft mynheer de baron, dan misschien gezeid: « Als hy maerte Londen is, wy hebben hem ver genoeg. » — Letter denkende dat ik Nogheer, nog wel eens terug zou pikkelen? — Wie zal zeggen, neen! wie zal zeggen, ja! het is maer dat men dit alles wel moet overleggen! en daerby, men heeft my wel gezeid, gy hebt voor niets te zorgen, alles zal betaeld zyn; maer ik zie nu dat het niet betaeld is, en dat er ook in myn aktjen niet staet geschreven, wanneer en waer het my zal betaeld worden! — Ik heb my dus op het woord betrouwd en dit woord komt niet over een, met het geen ik geteekend heb! Had men in Belgie, vlaemsch gesproken, dat is eene tael die ik versta, ik zou al die karpelsprongen wel begrepen hebben; maer in 't fransch, en, dat nog fransch met krollekens aen, en ja dat my, daer zoo maer loopende wordt afgelezen! Wat kon ik daer wys uit worden? ik moest dat wel gelooven, tot dat ik hier te Londen was, maer nu zie ik klaer; ik zie zelfs dat mynheer José Antonio, baron van Rabababa, my in Maccio zou kunnen zeggen, en dat vooral, als ik er niet zou toekomen van het werkvolk het draeidensmaken snel aen te leeren, van trouw, neerstig, verkleefd en getrouw dienaar te zyn, en uitsluitelyk ziel en lighaem niet te panden zou stellen om al de bevelen van M. den baron « zyne geassocieerden of representanten, nauwkeurig uit te voeren, » hy zou kunnen zeggen: « lees eens goed wat gy hebt geteekend, » wat zou ik er veel op kunnen antwoorden. « Mynheer de baron, verpligt zich van zynen kant *a compter* aen my Nogheer: myne reis enz. » hoe zou ik dit uitleggen? Hier in Belgie, ware dit niet moeijelyk, de wet zou dit uitleggen ten mynen profyten;

maer in den Brésil, en als men het zou te doen hebben, met Mynheer de Baron van Jaragua, hoe zou men het verstaen: *à compter*, is dat te zeggen *à rembourser*! 't kan zyn; maer *à compter*, aen Nogheer, zyne reis enz., kan 't is vast, anders genomen worden: *compter*, geloof ik, is tellen, rekenen, men kan dus zeggen dat de baron, aen my, Nogheer, myne reis zal rekenen, of in rekening brengen; doch op wat manier, zal zy my in rekening gebragt worden? als eene schuld die men my zal afhouden op mynen salaris? of zal men my ze aenteekenen als een te goed! dat ik moet ontvangen? deze dobbelzinnigheid geleidt, by de 10 fr. daegs, komt my alweer zeer aerdig voor. De baron zegt wel: «Ik verbind my, aen Nogheer zyne reis aen te rekenen, enz.» «maer dat is toch geene groote verzekering; had hy begonnen met te betalen, ik zou niet nader gekeken hebben, voorals nu, ik denk er van wat ik wil en trek er my van af.»

Zoo sprak Nogheer, hy wilde zyn geweten er van vry hebben, en nu dat hy het eens was met zich zelve, en dat hy zag dat, Mynheer José Antonio de Mendonza, baron Van Jaragua, hem in de onmogelykheid gesteld had zyne reis voort te zetten, by gevolg dat zyn kluchtig aktjen, naer het gezegde van art. 2, vernietigd was, kwam hy terug naer zyn DIERBAER VADERLAND! niet wetende toch wat hem aldaer te wachten stond.

Nogheer, ademt alweer de vrye lucht, dat is goed. Nu zou hy eens gaen zorgen om zyne zaken effen te brengen. Geladen met zyne 600 franks broeken en vesten, en geheel den duivel, hy stap van het konvoi. Gelukkiglyk, en zoo als dit altyd geschied in eene vaudeville, ontmoet hy juist eenen kozyn by wien hy zynen reiszak huisvest en trek voort de stad in. Maer nu wordt het warm voor Nogheer: José Antonio de Mendonza, baron van Jaragua, zou Nogheer niet voor het regt brengen, de kans was ongelyk; José Antonio zou voorzeker door de mand zyn gevallen; maer Nogheer had iet anders ten zynen lasten. De Phénix had 600 fr. betaeld voor 24 kielen, 24 broeken, 24 hemdens, enz., enz., en Nogheer had in het kontrakt niet gelezen dat, indien José Antonio aen zyne belofte te kort bleef, en zyne overeenkomst derhalve zou verbroken wezen, dat hy die 600 fr. broeken en vesten, enz., zou aen den Phénix terug moog geven, en daer was Nogheer alweer gevangen. Nu had hy een proces op den hals. Tegen wie, hy weet het niet; waarvan? hy weet het ook niet. Niettemin, in afwachting van het gevaerlyke lot, deed hy aen de Phénix het geld toekomen dat deze, voor al de voorwerpen die de nummers 24 dragen, en andere artikels: zeep, naelden, garen, enz., juist voor de verschotten som van 600 fr. of zoo, en waarvan, begryp wel, Nogheer geen cent had in de hand gekregen. Welnu, de dagen liggen by een, het uer dat komt en Nogheer, in plaets van in Maccio slaef te zyn, zit in Gent op het banksken, om over zyn ongehoord gedrag voor het regt te verantwoorden.

«Maer wat heb ik te verantwoorden? zei Nogheer, alweer by zich zelve. Zou het misschien voor mynen reiszak zyn, die men by mynen kozyn is gaen aenslaen en weghalen, met de politie en men weg gebragt heeft... waer? opengebroken door... wie? en uit welke men myn werklied heeft genomen, al dingen die, geloof ik in myne onnoozelheid, eenige betrekkingen hebben met art. 393 en 398 van het Strafwetboek! — Is het voor de plans die ik naer de beschuldiging van de mandatarissen en representanten van M. José Antonio enz., zou verkocht hebben, schoon zy in mynen koffer lagen; en die ik nu aen de Phénix terug heb afgelevert?...

Is het misschien voor de vier weken dat de zaken van M. José my op den loop hebben gehouden? aen 30 fr. in de week, dus 200 fr. dat ik verloren heb? Is het voor de som...gelds van 600 franks, die men my in goederen heeft afgeleverd en die ik, alvorens ik op dit banksken zat, heb terug gegeven? Geheel dat affairken gaet my 1000 fr. kosten, alles gerekent: myn verteer in Londen en myne terugreis naer België! Is het niets dan? en moet ik dan nog verantwoorden en moet ik dan nog beschuldigd zyn? maer waer over? maer van wat?...

En zoo klapte en taterde Nogheer by zich zelve, om zich wit te wasschen lyk bloempap. Gelukkiglyk, voor ons dat wy niet zoo flauw zyn van ons aen al dien babel te laten vast nemen, en dat wy de goede zin gebruiken, van ons langs den kant van het regt te stellen, die Josef-Fr. Nogheer voor eene maend gevang en 16 fr. boet veroordeeld heeft, voor bedriegelyke ontvreemding van eene som gelds.

Dat zal Nogheer leeren van naer den Brésil te gaen!

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van 12 December 1860.

Desiderius Quickenborne, 27 j., wever, Kleine Kuiperstraet, met Joanna Bailliu, 22 j., fabriekwerkster, Kanonikstr. — Jan

Baumont, 28 j., daglooner, Waterpoort, met Hendrika Matthys, 28 j., keukenmeid, Akkergermstr. — August De Waegenaere, 26 j., Kortryschestr., met Maria Delvo, 23 j., kantwerkster, id. — Jan Meersman, 26 j., kamslager, Kort schipgracht, met Mathilda Cossée, 20 j., z. bedl., Kozynstr. — Willem Delcours, 26 j., daglooner, muidekade, met Clementina Vincent, 27 j., klein Meerhem. — Karel Helssens, 22 j., wever, Voetweg, met Isabella Morant, 18 j., fabriekwerkster, id. — Camil Van den Bogaert, 57 j., fabriekwerker, Huidevetterken, met Nathalie Van de Weghe, 53 j., Onderbergen. — Jozef Inghels, 27 j., fabriekw., Luxemburgstr. met Xaveria Vogelaere, 21 j., id., St-Hubertustr. — Francis Pesant, 22 j., fabriekw., Doornstr. met Nathalie Van Laere, 26 j., id., Veerstr. — Victor Van der Krap, 51 j., fabriekw., Bylokevest met Sophie De Mynck, 37 j., dienst. Rispheins. — Francis Van Heyghe, 26 j., dagl., St-Salvatorstr. met Amelie van Aerde, 22 j., fabriekw., Saskaei. — Benedictus van den Berghe, 53 j., schoenmaker, lange Bogaerdstraet, met Pelagie Walraeve, 40 j., rondleerster, id. — Désiré Boeykens, 52 j., schoenmaker, Haringst. met Isabelle Laquet, 25 j., z. b., Violettestraet. — August Van Hecke, 26 j., daglooner, Nieuwland, met Marie Christ, 34 j., spinsters, id.

Geboorten van den 9 tot den 14 December.

Mannelyk geslacht . . . 44) Totaal 85.
Vrouwelyk geslacht . . . 39)

Sterfgevallen van den 10 tot den 14 December.

Maria de Leeuw, 80 j., wed. Boset, S. Antoniusk. — Livinus Vanderhegge, 78 j., zonder bed., Byloke. — Jan De Bruyne, 57 j., zonder bed., Brugschepoort. — Joseph Snoeck, 25 j., yzerdraeijer, Fievestr. — Isabella Vanvooren, 83 j., zond. bedr., S. Martensstr. — Victor Pieret, 41 j., meubelmaker, Bellevuestr. — Emanuel Sacy, 49 j., winkelier, Ajuinlei. — Karel Vacherie 19 j., wever, Brugschep. — Emelie Derache, 54 j., h. Visser, Vissechery. — Martinus Kummutz, 75 j., staets-gepensionn., Fort. — Johanna Boderlu, 52 j., huisvr. Visoe, Ykstraet. — Julie Leeman, 54 j., dagl., Palepelstr. — Jacobus Van Laere, 54 j., dagl., Akkergermstr. — Caroline Baestiaen, 64 j., h. Boone, Twaelfkamerst. — Karel Dejourne, 54 j., dagl.; Heuvelst. — Katharina Dierman, 86 j., z. b., g. Meerhem. — Francisca Delaene, 80 j., wed. Apers, St-Antoniuskade. — Jacobus Cools, 49 j., schippersmaat, Druifstege. — Isabella Erras, 51 j., h. De Keuning, Yperstr. — Isabella Groot, 76 j., wed. Geernaerd, St. Antoniuskade. — Jacobus Vermeire, 48 j., Kleermaker, Lievek. — Maria Week, 80 j., z. b., Berouw. — Jan Bouvri, 55 j., fabriekw., Geuzenberg. — Karel Fauchaux, 56 j., dagl., Krommenesse. — Pieter Van Hecke, 75 j., z. b., Byloke. — Philip Stevens, 54 j., schippersmaat, Ketelvest.

53 Kinderen onder de 9 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter.	7 november.	14 december.
Witte tarwe	24 96 a —	25 85 a —
Roode id.	25 28 a —	25 16 a —
Rogge	14 92 a —	14 63 a —
Geerst	— a —	— a —
Boekweit	15 53 a —	17 75 a —
Haver	10 67 a —	10 9 a —
Aerdappelen, 100 k.	9 a —	9 75 a —
Boter, per kilo.	2 52 a 2 46	2 18 a 2 32
Eijeren, de 25	1 90 a 2 —	1 81 a 1 91

BROODZETTING.

Van den 14, om in te gaen den 16 december.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	fr. 0 58
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	o 0 52
1 Kilo rogge.	o 0 20

DENDERMONDE.

	3 december.	10 december.
Lynolie p. 137 l. fr.	92 5 a 92 95	90 70 a 91 60
Koolzaedolie	119 75 a —	119 75 a —
Kempolie	107 3 a 108 84	107 3 a —
Lynkoek. 1215 kil.	585 36 a 570 7	544 67 a 562 81
Koolzaedkoken	— a —	226 76 a —
Kempkoken	— a —	— a —
Lynzaed, p. hekt.	21 77 a 26 50	21 77 a 25 46
Koolzaed	— a —	— a —
Kempzaed	— a —	— a —
Geerst	— a —	— a —
Haver per 100 kilos	20 20 a —	22 47 a —
Vreemde tarwe 80 kil.	— a —	— a —
id. rogge 70 kil.	— a —	— a —
nl. Tarwe 150 l.	52 63 a 56 75	29 92 a 53 83
nl. rogge 150 l.	48 59 a 20 85	49 4 a 25 52

KORTRYK.

Per hektoliter.	3 december.	10 december.
Witte tarwe	24 69 a —	19 52 a 25 52
Roode tarwe	25 8 a 25 52	18 — a 19 52
Rogge	15 94 a —	14 54 a 15 66
Haver	9 8 a 10 66	8 66 a 10 52
Boter per 1/2 kilo	1 27 a 1 43	1 24 a 1 34
Eijeren per 25	1 18 a 2 56	4 17 a 2 5

Aerdappels 100 kil.	9 25 a 9 —	9 25 a 9 —
Koolzaedolie 105 kil.	54 — a 51 55	55 — a 53 5
Lynolie, de 105 kil.	42 10 a —	41 5 a 41 40
Koolzaed, per hekt.	— a —	— a —
Lynzaed	— a —	— a —
Koolzaedkoek. 100 kil.	— a —	— a —
Lynkoeken	— a —	— a —

GEERAERDSBERGEN.

Per 100 kilos.	3 december.	10 december.
Tarwe	29 — a —	29 — a —
Mastelein	25 — a —	22 — a —
Rogge	20 — a —	20 — a —
Haver	17 — a —	18 — a —
Boonen	20 — a —	20 — a —
Aerdappels	10 — a —	10 — a —
Ruw vlas	— a —	— a —
Boter (5 kil.)	650 a —	— a —

ANNONGEN.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN

Van Roerende Goederen, welke deze loopende weke Publiek zullen Verkogt worden.

Woensdag 19 december 1860, op gewoone ure, in de Verkoopzael Huerdochterstraet, 6, te Gent, Verkoop van Meubelen, Kleergoed, Bedderyen, Stoven, Jagtcomfoor, Wynen, enz. door CH. DROESBEKE.

Woensdag 19 december 1860 en volgenden dag, op gewoone ure, voor het huis n° 25, op de Koornmerkt, Verkoop van Meubelen, Wynen, Likeuren, enz. door D. MASSYN.

TEN VORDEELE VAN BEHOEFTIGE HUISGEZINNEN.

GROOTE TOMBOLA

MET PREMIE.

Ingerigt door den Kring

ZONDER NAEM, NIET ZONDER HERT,
150 Pryzen

Van eenen buitengewoonen rykdom en pracht. Onaankomelyk dezer Pryzen, bestaen er nog 4000 Premier.

Prys per Aktie 1 Frank.

De Tentoonstelling is open alle dagen in de VOORZAEI DER UNIVERSITEIT, des morgens van 9 tot des avonds om 6 ure. — Kosteloozen ingang.

De TREKKING der Tombola is onwederroepelyk bepaeld op Zondag 23 December 1860, om 10 ure 's morgens in de UNIVERSITEIT.

De personen die vyf aktien hebben, hetzy deze in eens of in verschillende keeren zyn genomen, bekomen in verwieling van vyf coupons (aen de aktien gevoegd) een bulletyn die seffen eene premie geeft, ongeminderd de kansen die de aktien blyven behouden tot de algemeene trekking van den Tombola. Onder deze premien zyn een aental merkwaardige voorwerpen.

BERIGT.

De Heeren Geraerd Spellers en Van Mulders, hebben de eer het publiek te verwittigen dat zy alle Zondagen LESSEN zullen geven, in de Algemeene Wapenhandel, in het lokaal La Bonne Espérance, Kleine Vleeschhuissstege, n° 3, by Ch. Van Audenaerde.

Elk zegge het Voords.

BERIGT.

De Maetschappy der Huischilders, is van Lokael verandert. Heden is zy gevestigd op den Reep, in den Estaminet: DE KROON. Al de genen die er willen deel van nemen, als Leden, zyn verzocht van zich te komen aengeven, alle laetste Zondagen van ieder Maend, om dry ure namiddag, of om 8 uren des avonds, onverschillig op welke andere dagen.

De Voorzitter, MASSIN.

BERIGT.

Op Zondag den 23 dezer maend, zal er in den Estaminet de VRIENDSCHAP, St. Lievenstraet, n° 32, by J. DE RIDDER, eene Hesperspeeld worden met de TREKKINGEN, wegende 9 kilos, den inleg is bepaeld op 50 centimen par hoofd, met het overig geld zal er eenen tweede Prys vastgesteld worden. Het Reglement zal afgelezen worden alvorens men begint te spelen.

Zegt Voor.

F. L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoor, 27.